

prima instanță: O. Melniciuc
(Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani)
instanța de apel: A. Minciuna, V. Sîrbu, V. Mihaila
(Curtea de Apel Chișinău)

dosarul nr. 3ra-450/18

ÎNCHEIERE

18 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat de avocatul Sicinski Constantin, în interesele lui Cunev Valentin, Suholitco Leontie și Novosadiuc Vladimir,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Cunev Valentin, Suholitco Leontie și Novosadiuc Vladimir împotriva Comitetului executiv al Băncii Naționale a Moldovei cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 13 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău prin care a fost respins apelul declarat de Cunev Valentin, Suholitco Leontie și Novosadiuc Vladimir și a fost menținută hotărîrea din 12 aprilie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a ț ă :

La 29 iulie 2016 Cunev Valentin, Suholitco Leontie, Novosadiuc Vladimir au depus cerere de chemare în judecată împotriva Comitetului executiv al Băncii Naționale a Moldovei cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamanții au indicat că la 16.05.2016 Comitetul executiv al BNM a adoptat hotărîrea nr. 134 privind sancționarea cu amendă a administratorilor BC „Banca Socială” SA pentru trei grupe de fapte, pe care BNM le consideră ca fiind încălcări: legate de clasificarea creditelor și diminuarea zilelor restante pentru achitarea creditelor; legate de eliberarea creditelor în adresa „Davema-Com” SRL, „Danmira” SRL, „Caritas-Grup” SRL, „Voximar-Com” SRL, „Contrade” SRL; legate cu încălcări săvîrșite de către Sergiu Albot și Natalia Rahuba în calitate de conducători ai organului executiv al Consiliului de administrație al BC „Banca Socială” SA, asupra cărora membrii Consiliului băncii BC „Banca Socială” SA - Valentin Cunev, Leontie Suholitco și Vladimir Novosadiuc, nu au exercitat în mod adecvat funcția de supraveghere a activității băncii în conformitate cu legislația.

Menționează reclamanții că au fost sancționați conform art.38 alin. (1) lit.d) din Legea instituțiilor financiare, cu amendă în mărime de 87 233 de lei.

La 16.05.2016 reclamanții au depus cerere prealabilă, solicitînd anularea hotărîrii Comitetului executiv al BNM nr. 134 din 16.05.2016 în partea constatării

încălcărilor comise de către membrii Consiliului băncii BC „Banca Socială” SA și în partea sancționării președintelui, și membrilor Consiliului băncii BC „Banca Socială” SA - Valentin Cunev, Leontie Suholitco și Vladimir Novosadiuc.

În cererea prealabilă reclamanții au combătut imputarea încălcărilor, motivând poziția prin faptul că Consiliul băncii BC „Banca Socială SA” reprezintă organul de supraveghere, dar nu de control și lor nu le poate fi imputat faptul că Consiliul nu a controlat acțiunile președintelui și vice-președintelui Băncii.

Prin hotărârea Comitetului Executiv al BNM nr.186 din 11.07.2016 cererea prealabilă a fost respinsă.

Consideră că hotărârea Comitetului Executiv al BNM nr. 134 din 16.05.2016 este neîntemeiată în partea constatării săvârșirii din partea membrilor Consiliului băncii BC Banca Socială SA a încălcărilor legate cu acordarea creditelor în adresa companiilor „Daventia-Com” SRL, „Danmira” SRL, „Caritas-Grup” SRL „Voxima-Com” SRL, „Contrade” SRL, cât și în partea sancționării membrilor Consiliului băncii BC „Banca Socială” SA pentru aceste încălcări.

În susținerea acțiunii reclamanții au invocat că actul administrativ a fost emis după expirarea termenului legal prevăzut pentru sancționarea administratorilor băncii comerciale, deoarece art. 75² alin. (4) al Legii cu privire la Banca Națională a Moldovei prevede că aplicarea sancțiunilor se prescrie în termen de 6 luni de la data constatării încălcării, dar nu mai mare de 3 ani de la data comiterii, dacă legea nu prevede de astfel. În acest sens, reclamanții au susținut că faptele invocate au fost stabilite în baza rapoartelor prezentate în perioada decembrie 2013 - noiembrie 2014, în baza raportului din 19.01.2015 și altor informații prezentate de administratorul special al BC „Banca Socială” SA în perioada decembrie 2014 - mai 2015. Reclamanții au indicat că toate presupusele încălcări au fost stabilite de către BNM cel târziu la 16.10.2015, prin urmare, hotărârea de sancționare urma să fie adoptată în termen de 6 luni din momentul stabilirii încălcărilor respective, adică nu mai târziu de 16.04.2016. Hotărârea contestată nr. 134 a fost emisă la dată de 16.05.2016, după aproape 12 luni din momentul constatării faptelor respective, adică peste 6 luni după expirarea termenului de 6 luni prevăzut de art. 75² alin. (4) al Legii cu privire la Banca Națională a Moldovei.

Au mai indicat că în hotărârea nr.134 din 16.05.2016 nu sunt indicate pentru care încălcări anume au fost sancționați membrii Consiliului băncii.

Reclamanții au mai indicat că fiecare din cele 5 companii creditate în trecut deja au beneficiat de credite de la BC „Banca Socială” SA în sume de milioane de lei, care au fost rambursate și achitate în strictă corespundere cu prevederile contractelor de credit încheiate, au avut o istorie de creditare bună la BC „Banca Socială” SA, ceea ce reprezintă un criteriu principal de determinare a credibilității. La momentul eliberării creditelor toată documentația de credit în original a fost prezentă la BC „Banca Socială” SA. Toată documentația de credit în original asupra tuturor celor 5 credite menționate a fost transmisă în baza actelor de predare-primire a documentelor din 26.11.2014 companiei Fortuna United LP, căreia au fost cedate drepturile BC „Banca Socială” SA născute din contracte de credit respective. Atît contractele de cesiune a dreptului de creanță, cât și actele de predare-primire a documentației au fost încheiate și semnate fără acordul și participarea Consiliului

băncii BC „Banca Socială” SA și referitor la existența acestora au cunoscut numai din acte anexate la cererea de chemare în judecată, după recepționarea acestora de la Judecătoria Rîșcani.

Consideră reclamanții că în procesul eliberării creditelor companiilor menționate, Consiliul băncii BC „Banca Socială” SA a respectat cu strictețe toate prevederile Regulamentului cu privire la expunerile „mari”, iar unele neconcordanțe posibile care existau (în opinia BNM) în procesul de clasificare a acestor credite sau în procesul de pregătire și prezentare a rapoartelor la BNM, nu țin de competența Consiliului băncii și nu pot servi temei pentru sancționarea membrilor Consiliului băncii BC „Banca Socială” SA.

Reclamanții au solicitat anularea hotărârii BNM nr. 134 din 16.05.2016 în partea constatării încălcărilor de către membrii Consiliului băncii BC „Banca Socială” SA și în partea sancționării președintelui, și membrilor Consiliului băncii BC „Banca Socială” SA, Cunev Valentin, Suholitco Leontie, Novosadiuc Vladimir, precum și anularea hotărârii Comitetului executiv al BNM nr.186 din 11.07.2016 privind respingerea cererii prealabile.

Prin hotărârea din 12 aprilie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani acțiunea a fost respinsă.

Cunev Valentin, Suholitco Leontie și Novosadiuc Vladimir au depus apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea ei cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 13 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Cunev Valentin, Suholitco Leontie și Novosadiuc Vladimir și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

La 14 martie 2018 avocatul Sicinski Constantin, în interesele lui Cunev Valentin, Suholitco Leontie și Novosadiuc Vladimir, a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului au invocat aplicarea eronată a normelor de drept material și a indicat temeiurile de admitere a acțiunii menționate în cererea de chemare în judecată.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa recurenților copia deciziei integrale, însă la materialele dosarului nu se regăsește dovada recepționării acesteia, din care considerente recursul se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de avocatul Sicinski Constantin, în interesele lui Cunev Valentin, Suholitco Leontie și Novosadiuc Vladimir, în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de avocatul Sicinski Constantin, în interesele lui Cunev Valentin, Suholitco Leontie și Novosadiuc Vladimir, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcînd în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultînd din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu

se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de avocatul Sicinski Constantin, în interesele lui Cunev Valentin, Suholitco Leontie și Novosadiuc Vladimir.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de avocatul Sicinski Constantin, în interesele lui Cunev Valentin, Suholitco Leontie și Novosadiuc Vladimir, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru